

Sygn. akt V KK 463/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 209 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 24 listopada 2021 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w C.

z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem z 20 marca 2019 r. (uprawomocnił się 28 marca 2019 r.), skazał A. K. na karę roku ograniczenia wolności za czyn z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. polegający na uchylaniu się od marca 2015 r. do czerwca 2018 r. od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki M. S.. Ten sam Sąd, wyrokiem nakazowym z 30 grudnia 2019 r. (uprawomocnił się 16

stycznia 2020 r.), przypisał A. K. przestępstwo niealimentacji z art. 209 § 1a k.k., dokonane na szkodę córki M. S. w okresie od marca 2018 r. do kwietnia 2019 r., i wymierzył mu za to karę dwóch lat ograniczenia wolności.

Wyrok nakazowy zaskarżył w całości na korzyść skazanego kasacją Rzecznik Praw Obywatelskich. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie art. 500 § 1 i 3 k.p.k. polegające na rozpoznaniu sprawy w trybie nakazowym, mimo że wina i okoliczności czynu budziły wątpliwości zarówno w zakresie określenia jego granic czasowych, jak i spełnienia wszystkich znamion przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., wniósł o wydanie rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji oczywistej zasadności zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zestawienie treści części dyspozytywnych obu wyroków (z 20 marca i 30 grudnia 2019 r.) wykluczało możliwość pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo niealimentacji na szkodę córki M. S. zaistniałe w okresie od marca 2018 r. do kwietnia 2019 r. Chodziło o to, że za fragment tego zachowania trwający do czerwca 2018 r., oskarżony został już wcześniej prawomocnie skazany. Taki stan rzeczy – wprowadzie nierównoznaczny z negatywną przesłanką procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej (zob. wyr. SN z: 25 października 2016 r., IV KK 338/16, i 9 sierpnia 2017 r., II KK 222/17) – dobitnie świadczył o dopuszczeniu się przez Sąd Rejonowy w C. rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku nakazowego naruszenia prawa wskazanego w kasacji (art. 523 § 1 k.p.k.).

Dlatego Sąd Najwyższy wydał orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

Procedując ponownie na zasadach ogólnych Sąd *meriti* zobligowany będzie zarówno do uwzględnienia w swoich ustaleniach treści wyroku z 20 marca 2018 r. (II K (...)), jak i do zbadania, czy rzeczywiście doszło do narażenia osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Tę ostatnią kwestię, związaną jednak z możliwością zastosowania łagodniejszej oceny prawnokarnej czynu, rozwinął skarżący w motywacyjnej części kasacji.

